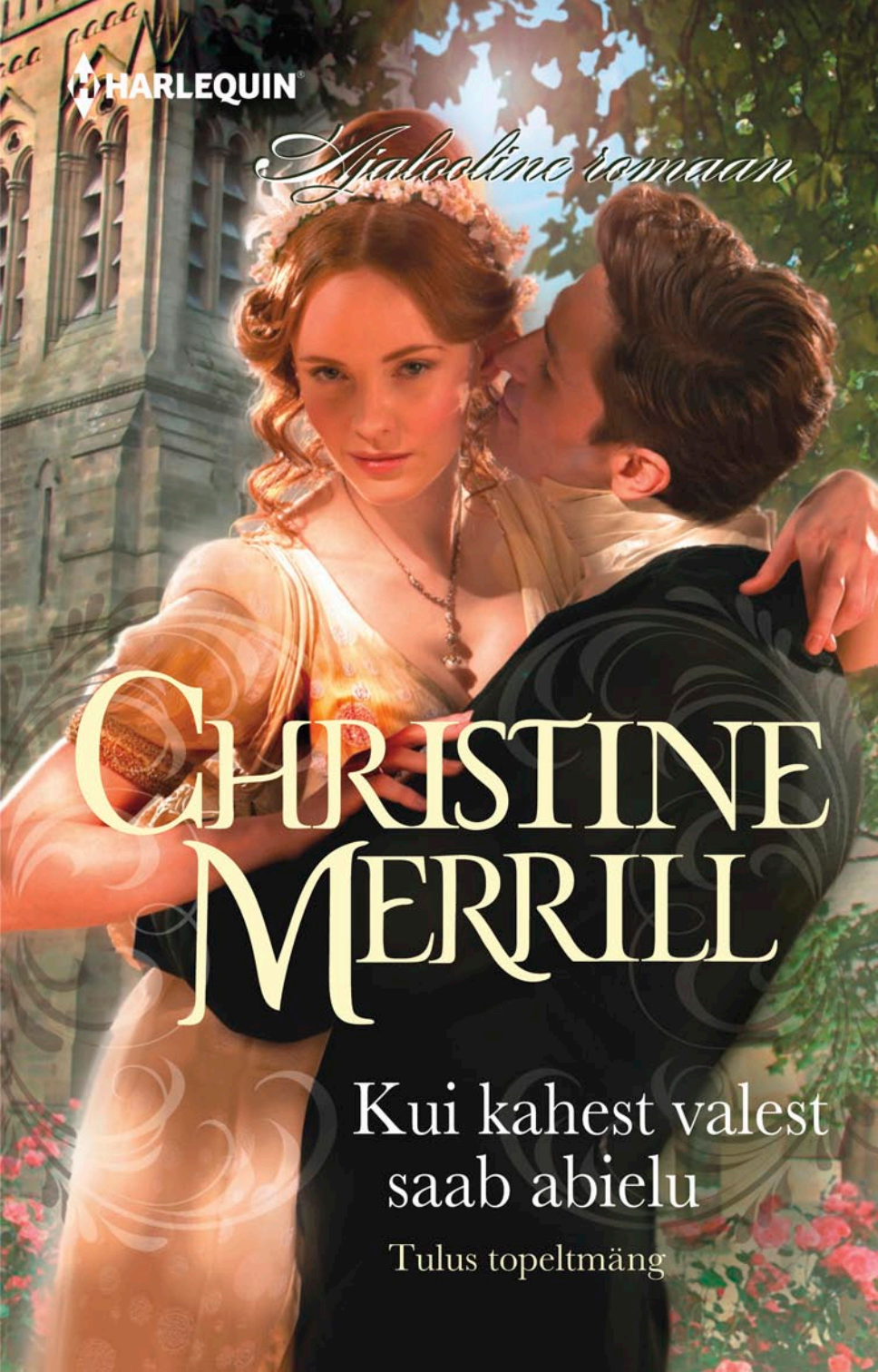

HARLEQUIN

Späkolõne romaani

CHRISTINE
MERRILL

Kui kahest varest
saab abielu

Tulus topeltnäng

CHRISTINE MERRILL
TWO WRONGS MAKE A MARRIAGE
2012

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga. Kaanekujundus pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud. See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Anu Vane
Korrektor Inna Viires

© 2012 by Christine Merrill
© 2014 Kirjastus ERSEN

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

BO2267614
ISBN 978-9949-25-489-7

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest www.ersen.ee ja
e-raamatud www.ebooks.ee

AUTORI KIRI

On väga lõbus kirjutada lugu, milles on tegelaseks näitleja. See andis mulle võimaluse jagada teiega veidi teatriajaloo uurimusi, mis ei ole veel trükivalgust näinud.

Jacki ajal oli teatris ramplava, mis oli eestpoolt madalam. Lava tagaossa minek oli nagu mäest üles ronimine. Lavakujunduse osaks oli ka maalitud foon, millel olid sobivalt dekoreeritud siledad puidust külgtiivad. Nii tundus lava publikule sügavam ja jättis näitlejatele mõlemal lavapoolel koha, kust siseneda ja lahkuda. Lava serval, valgustuse ees seisid veega täidetud künad, et kiirelt kustutada ootamatut tulekahju, kui küünal peaks ümber kukkuma. Kui neid ei kasutatud, lasti künad madalamale, lava alla.

Ka teatri küünaldega lühtreid tuli tõsta ja langetada, aga mitte kunagi etenduse ajal. Kui küünlad olid süüdatud, oli maja täies tuledesäras ja see andis publikule hea võimaluse etenduse ajal ka üksteist vaadata. Nagu praegu, olid odavamad istekohad ka siis ülemisel rõdul. Kui sealne publik ei olnud etendusega rahul, karjusid nad halvustavalt või tagusid saapaid vastu lahtist „tagumistahvlit“, mis oli nende istmete ees.

Ja tol ajal, just nagu tänagi, kohtas teatris ka palju ebausku. Roheline värv kostüümides tähendas alati ebaõnne. Peale selle, et roheline näitleja jumele peaaegu kunagi hästi ei mõju, olid oletatavasti just seda värvi ka Molière'i rõivad, kui ta 1673. aastal teatrilaval suri.

Head lugemist – ja hüva etendust!

RAY-RAYLE, BETTYLE, LESILE, JUDYLE, JANALE JA ROSE'ILE.

ENCORE!

ESIMENE PEATÜKK

RÖÖVITUD! Häbistatud! Sunnitud abielluma oma röövijaga, et vältida skandaali!

See oli peaaegu liiga täiuslik. Jack Briggs suutis vaevu kahjurõõmu varjata, kuigi praegu polnud sobiv hetk seda välja näidata. Plaanid, mis olid ta peas vormunud Londoni hooaja algusest saadik, hakkasid äkitselt ja ootamatult tööks saama. See oli sõnades väljendamiseks peaaegu liiga täiuslik. Ta saaks endale rikka ja kõrgestisündinud naise – ja pealegi kuid varem, kui plaanitud.

Preili Cynthia Banester ei olnud päris see naine, kelle Jack oli plaaninud kinni püüda. Tal polnud olnud piisavalt aega, et käepalumiseks soodsamat plaani välja töötada. Ent Cynthia oli kõrgest soost, rikas ning enam kui keskpäraselt kena. Jack võinuks isegi veel kaugemale minna ja teda ilusaks nimetada, sest naise punakaspruunid juuksed ja täidlane figuur olid vägagi tema maitse. Cynthia oli kahtlemata ihaldusväärne.

Ent mis veel tähtsam – naine tähendas kõike seda, mida krahv Spayne oli käskinud Jackil abieluga perekonda tuua. Jack oli lootnud, et saab enne ettepaneku tegemist oma valikut aadlikule heakskiidu saamiseks esitleda. Kuid improviiseeritud röövimine oli kõik pea peale keeranud. Nüüd, kui relvad olid vinnastatud, ei olnud enam tagasiteed. Jack kavatses selle naise saada, meeldigu see krahvile või mitte.

Tütarlaps naeratas Jackile lootusrikkal ja veidi murelikul ilmel, justkui sõltuks ta õnn sellest, kui hästi mees koostööd teeb, ning nihkus temast mööda lehtla ukse poole. „Andke andeks, lord Kenton, ent ma ei saa lubada teil lahkuda. Kui peaksite seda kavatsema, olen sunnitud teid tulistama.“

Jack silmitses väikese püstoli toru, mis tegi värisevaid kaheksakujulisi ringe, kui Cynthia üritas seda paigal hoida. Kui relv peaks lahti minema, kogemata või kavatsetult, oleks preili Banester kenaduselt teine naine, kes on teda tulistanud. Ent kui preili ei suuda sihti kontrollida, võib lask teha rohkem kahju kui kiirustatud põgenemine kurtisaani buduaari aknast. Nii väikese vahemaa pealt oli väga suur tõenäosus, et Cynthia võis tabada midagi, mida Jack eelistas ühes tükis hoida.

Jack hoidis käsi endiselt üleval, manas näole parima naeratause ning üritas kogu oma võlu naise peal mängu panna. „Ma isegi ei unistaks lahkumisest, kullake. Kas ma mitte ei tulnud vabatahtlikult siia, kui tegite mulle ettepaneku teisest külalistest eemalduda ja endale järgneda?“

„Te tulite, sest eeldasite, et teil õnnestub minuga veidi kurameerida,“ lausus Cynthia arukalt noogutades. Naise arvamus oli õige, ent öeldud välja jäisusega, mis Jacki üllatas. „Te pidasite mind piisavalt rumalaks, et lahkuda rahvast tulvil ballisaalist pimedasse aeda koos mehega, kes on minu jaoks peaaegu võhivõõras.“ Cynthia haaras tugevamalt püstolit ning hetkeks jäi see paigale, enne kui toru ots ähvardavalt alla Jacki meheau poole langes.

„Ma oleksin ehk midagi taolist eeldanud,“ tunnistas Jack. „Aga te ei saa seda ju mulle ette heita. Teie ootamatu huvi *tête-à-tête* vastu võiks enamikul juhtudel just seda tähendada. Aga

nagu selgub, ei ole asi päris nii. Kui langetaksite oma relva ja mulle võimaluse annaksite, võiksite ilma vägivallata arutada põhjusi, miks te selle kohtumise korraldasite. Kui olen teinud midagi, mis teid endast välja viis, oleksin ma rõõmuga valmis vabandust paluma. “Pika ootamise peale ja koos nii suure hulga füüsilisusega, kui nende vältimatu avastus võiks lubada.

Jack naeratas ootavalt. See rumalus, millesse Cynthia oli ta peibutanud, jäi majast siiski vaid kuuldekaugusele. Üks liigvali naudingukarjatus ning nad jääksid vahele. Cynthia reputatsioon oleks rikutud. Ning tema, Jack, paluks üllalt, ehkki sobiliku taktitundega, tema kena valget käekest. Kui ta vaid saaks meelitada Cynthia relva käest panema, tähendaks vaenulikkuse lõpp võrgutamise algust. Traageldada naise süütuseräbalad kirikliku laulatuse jaoks kokku oleks kaugelt parem kui parandada auku oma kuues või kehas.

Cynthia pörnitses teda vastu, suured rohelised silmas umbusust pilukil. „Kui loobuksin relvast, millega peaksin end siis teie ärakasutamise eest kaitsma?“

Absoluutselt *mitte millegagi*. Neiu pilgutas Jacki poole silmi, nagu oleks mehe mõtteid lugenud, suu kipras ja suudlusteks valmis. Kuuvalgus veikles Cynthia punakaspruunidel lokkidel ning pani tema niigi võrratu rinna kergelt helen-dama, sundides Jacki unistama kogu kehast, mis oli peidetud naiseliku musliinkleidi alla. Sellised lopsakad kurvid viisid mõtted maalähedasele sensuaalsusele, mida Jack kohtingutel kogetud kombekas süütuses aimatagi ei võinud. Kuigi naise sõbratarid olid lühendanud Cynthia nime Theaks, leidis Jack, et midagi Cyn*ⁱ-taolist oleks palju sobivam. Naine

* Tõlkimatu sõnade mäng – silmas on peetud Cyn ja *sin* (patt) hääl-duse sarnasust. Tlk

oli patuselt ahvatlev ja kätkes endas kõike seda, mida Jack voodikaaslasel ihaldas. Oleks üsna meeldiv oma vabadus sellisele naisele kaotada.

Jack langetas veidi käsi ja pööras peopesad paluvalt ülespoole. „Kas on tõesti vaja mind kirbul hoida? Te peate ju mõistma, et kui ma jään, nagu te soovite, ohustaks see teie au. Kui meid siit leitakse, mis võib üsna kergesti juhtuda, võidakse mind sundida teiega abielluma.“

Neiu noogutas tarmukalt. Lokid ja rind vappusid vastuks. „See on täpselt see, mida ma lootsin,“ sõnas ta.

See oli äärmiselt ootamatu, ent igal juhul hoidis Jack külgelöömise arvelt aega kokku. „Teie meetodid minult ettepaneku saamiseks on enam kui ebatraditsioonilised,“ nentis Jack ja lasi käsi veel pisut allapoole. „Ma ei kavatse teie ees käsi üleval hoida, kui peaksime abielluma. Ma ei ole iseenesest selle institutsiooni vastu ning olen rõõmuga valmis mõtlema võimalusele, et meie vahel võiks sõlmida liidu. Ent ma ei luba naisel, kellega abiellun, tuua püstolit meie magamistuppa.“

„Täiesti mõistetav,“ nõustus Cynthia. Ent neiu ei ilmutanud märkigi kavatsusest relv alla lasta.

„Loomulikult, kui te kavatsete mind endale saada, ei teeks vast mingit kahju, kui saaksime enne seda veidi paremini tuttavaks.“ Jack naeratas taas, endal suu vett jooksmas, kui mõtles naise enam kui suudeldavatest huultest.

„Mul ei ole midagi selle vastu, et teid paremini tundma õppida,“ nõustus neiu. „Ent olen kindel, et seda saab teha ka praeguselt kauguselt.“ Cynthia haaras püstolist tugevamini kinni.

„Kas te olete kindel?“ Jack kohendas oma asendit, et kasutada võimalikult hästi ära olemasolevat valgust, ja tundis,

kuidas kuuvalgus joonistas välja tema profiili, sellal kui ta Cynthia poole käe sirutas. Temast oli edev sellist poosi võtta, ent ta oli piisavalt sageli kuulnud naisi selle peale ohkavat. Ja seni, kuni püstol jõuab tagasi naise ridiküli, vajas Jack kogu oma head tahet, mida ta suutis kokku koguda. „Selles ei oleks midagi riskantset, kui istuksime külge külje kõrval ning imetleksime võre vahelt paistvaid roose.“ Jack hingas sügavalt sisse. „Õhk on nagu parfüüm ja kuuvalgus maalib roosiõisi hõbedaga.“

„Olen kindel, et roosid on täpselt sama kenad ka pärast seda, kui oleme abiellunud,“ vastas Cynthia.

„Mida me kohe kindlasti ka oleme,“ nõustus Jack. „Minu sõna selle peale. Ei juhtu midagi, mida te täielikult ei naudiv.“ Nad mõlemad naudivad seda, kui Jack nüüd just ei eksi.

„See poleks kombekas.“

„Suudlus või kaks kihlusepäeval ei ole paari jaoks midagi nurjatut.“

Relv ei liikunud. „Te võite mind ühe korra suudelda. Kui mu vanemad on meid siit leidnud ning on selle tunnistajaks.“

Põrgusse. Jack oli varem selgeks saanud, et paljud noored daamid olid selliste asjade suhtes väga uudishimulikud ning innukad seda ära kasutama või siis laskma ära kasutada, kui nad teadsid, et ei ole riski vahele jääda. See tüdruk siin aga tundus vahelejäämist lausa soovivat.

„Kui me oleme kord abielus, eeldan, et suudlete mind rohkem kui ühe korra,“ tuletas Jack neiule meelde. „Ja teete veel ka muid asju.“ Jack kergitas kulmu, et midagi lausumata kavalalt kõigele sellele vihjata, mõeldes samal ajal omaette,